

Пензионисани генерал армије БиХ Јован Дивјак у Аустрији и даље чека одлуку власти о томе да ли ће бити изручен Србији. У интервјуу за Дојче веле Дивјак каже да је сигуран да ће се ускоро вратити у Сарајево.

Јован Дивјак: „Ја знам себе да контролишем и стрпљив сам. Редовно рано устајем, имам потпуно испуњен дан, сваки дан пишем, припремам један фељтон за 'Ослобођење', а најмање три пута седмично ми је неко у посети. У Бечу имам доста пријатеља, воде ме на излете, шетам, скидам киле, сунчам се, а комуницирам са људима и електронским путем. Пишем мејлове, то раније нисам ни знао како се ради, сада знам. Здравствено је онако, мало притисак, мало шећер, али то ништа не утиче на моје расположење и на уверење да ће се све ово добро завршити и да ћу се вратити у БиХ без икаквих проблема.“

Дојче веле: □ **Зашто цела ствар траје заправо тако дуго? Постоје разне информације о достављању и недостављању документације, о наводном намерном затурању докумената. Шта заправо кочи процес?**

„Било је свесног затурања захтева и сукоб између ХДЗ-а и СДП-а је довео до тога да ХДЗ не жели да се укључи у процес да заштити моје интересе. Оба захтева, наш захтев и захтев Србије сада се међутим налазе у аустријском тужилаштву и сада тужилаштво треба да процени коме ће ме проследити. По објашњењу адвоката они особе враћају у земљу чији је она држављанин, односно тамо где се десио инцидент. И он ми стално говори да је све у реду и да ћу бити у Сарајеву.“

Како коментаришете констатацију амбасадора БиХ у Републици Аустрији, Хариса Хрле, да је захтев за изручење који је упутио министар Чолак заправо потпомогао захтев тужилаштва Србије? Правно гледајући, сада постоји двострана сумња која пада на Ваш терет. Закључује се наиме да је против Вас подигнута оптужница и у самој БиХ, јер је то основни предуслов да би захтев уопште био упућен.

„Чолак је неки дан изјавио да се у БиХ води поступак против мене. То није тачно. Ја имам

потврду из тужилаштва БиХ, и од кантоналног тужилаштва такође – против мене се ништа не води. Он само себе правда тиме да се против мене наводно води процес, зато што тако објашњава своје поступке. Међутим, ја ћу, када се вратим, на велика звона да објавим да то није морално да говори неистину. И мени се на тај начин неке ствари успоравају и оспоравају. Иначе, та тужба против мене је потпуно иста као она против Ганића и оно на шта смо ми ишли да докажемо јесте да она једноставно ни на чему није утемељена.“

Нису дакле само политички обрачуни на линији Београд-Сарајево они због којих ви тренутно испаштате, већ и политички обрачуни унутар саме БиХ? Стиче се утисак да вас то посебно брине.

„Па то није до мене, то је до односа међу људима, у тужилаштву, у судству... То је до државе и њених политичких проблема. То све скупа не функционише, али битно је рећи да то не функционише. Седам месеци је требало да се формира парламент, а до министарског већа ће опет проћи три месеца. А тамо нису представници правде, тамо су људи који су послушни. Они нису способни, нису стручни и тамо су јер припадају једној странци и министарство правде припада Хрватима. И он се тако понаша, он се не понаша као представник мене. Јер да они имају мало жеље, слуха и пословања, он би послао неку своју екипу правника. И дошао би овде да пита шта и како са адвокатима. А он само онако бирократски каже: 'ја сам послао', а нико са мном није разговарао. Он је био дужан да разговара са мном. Мени је предложен овај аустријски адвокат и ја сам га прихватио, а како ја да знам какав је он адвокат. Знам да је каснио три недеље са нашим одговором аустријском правосуђу. И све ово касни три недеље због њега.“

Указујете ли ви некоме у БиХ на то? Разговарате ли са неким, жалите ли се коме?

„А зашто да се жалим? То је питање њиховог морала, ја имам своју етику. Али ћу ја на свој начин на то већ да одговорим.“

Зар вас не брине да би у таквим околностима могли бити оштећени, да би ствар могла да се заврши на вашу штету? Размишљате ли о могућности изручена Србији?

„Пропис Аустрије каже да се они који се траже везано за неки инцидент, враћају тамо где се тај инцидент десио, тако да о томе уопште не размишљам. Осим тога, мене нема ни на хашкој потерници, ни на црвеној потерници. Ја немам чега да се плашим, ја ништа нисам урадио и само сам спречио да се не десе горе ствари. Пазите, сведоци који су сведочили Ганићу, били су пријављени и за моје сведочење. (Филип) Алцоцк је разговарао са мном својевремено у Сарајеву, и тада кад ме је позвао рекао је да нема ништа, никаквог елемента да сам ја кривац и од мене је само тражио моје виђење догађаја. За сведока се прихватио и Ноел Малком, значи исти су ликови који су сведочили Ганићу прихватили су да буду сведоци и мени, а онај ко је прихватио да буде мој сведок, он зна да нисам крив. Једино што сам ја крив је то што сам се играо. Јер ја сам знао да ће се то десити. Хтео сам да видим како ће то бити. Људи су ми говорили да не излазим вани. Али зашто сам ја требао да себи не дозволим да ових 15 година не излазим вани?“

Када већ спомињемо случај Ганић, након његовог хапшења у Лондону десила се и велика медијска кампања што тренутно није случај?

„И шта му је то донело? Он је провео пет месеци у Лондону, мој случај ће се можда и брже решити. Ганић је мени нудио помоћ у подручју ПР-а, али како ће ми то помоћи? Овде се не може извршити притисак на тужилаштво. То сам дакле ја заузео такав став, да не требам пуно да будем у штампи.“

Колико све скупа може још да траје? Знате ли када је наредно рочиште?

„Први пут када је добио папире и када је све то видео, адвокат је рекао да ће све бити готово за три недеље. После месец дана је рекао да ће бити за четири до пет седмица, пре два месеца је рекао 'само што није', пре две недеље опет да ће трајати још неколико недеља или до јесени. Ја само могу да му кажем да пожури и стално му говорим да хоћу да се вратим у Сарајево.“

Пратите ли политичку ситуацију у БиХ и како је оцењујете?

„Ситуација никада није била гора. Сукоб три нације траје и данас и наставља се, само се води другим средствима. Мржња и подељеност су већи него што је то било непосредно након рата. Много је лошија ситуација и у економији, да не говоримо о другим лошим елементима као што су образовање итд. Европа такође не зна шта ће са Босном, а Република Српска то добро зна да искористи. (Кетрин) Ешдаун је недавно ишла у Бањалуку да разговара са Додиком. Она је понизила БиХ. Најтеже је опет Бошњацима, али и они су трврдоглави и нису зрели да схвате да не могу без Срба и Хрвата. Али и они воде неку чудну политику и то највише преко религијске заједнице. Њима је јачи реис него политичари. Али политика коју води реис је политика ислама који није босански. И то је проблем БиХ, јер је БиХ за Европу исламска земља. У БиХ се води рачуна о пет муџахедина, а један од првих захтева Дејтона каже да су сви они који су били парамилитарни, били дужни да за 90 дана напусте БиХ. Сви муџахедини су остали. Холбрук је предлагао Изетбеговићу да се укине СДС. Изетбеговић је рекао: 'не, лако ћемо ми са Крајишником'. Али да се укинуо СДС, аутоматски би се укинуо и СДА и све националне странке. Али је и њему у интересу била власт. И књижевница Лазаревска је јако добро написала: 'Ми живимо у торовима, јако смрди, али нам је топло'. То је реалност. Проблем су људи који су на власти: Јосиповић, Тадић, Изетбеговић, Додик, Лагумџија. Не може Јосиповић да оде у Бањалуку и да прими награду од новина које су данас чисти национализам. Он је више био у Бањалуци него у Сарајеву. Тадић данас прича једну причу како је наводно испунио услове и захтева од Европе да сада као одржи обећање, а био је четири године министар одбране када је знао где му се Младић креће. А ситуација у Србији је таква да ће сада због Младића изгубити изборе, што довољно говори о томе у каквом је данас стању друштво у Србији.“

Што се тиче БиХ, постоји ли снага која би то могла променити? Ако не политичка опција, онда барем профил људи који би то могли разбити?

„Профил људи постоји, али су малобројни. Мало је тих људи, то је тај неки круг око извесних уметника. Око Тановића, Дине Мустафића... Едо Боснић је такође био добро загрејан за то, за 'Нашу странку', али они немају програма, нису јаки. Имате и мало интелектуалаца, али и они су подељени на четири групе. Јако је мало честитих и поштених људи у БиХ.“

Када се вратите у Сарајево, шта ће бити прво што ћете урадити?

„Размишљам да се вратим колима, али адвокат ме одговара од тога, каже: 'ако те пусте

у Словенији, можда те ухвате опет доле ниже“. Али ја размишљаам да се вратим колима, да дођемо у Скендерију, и да онда покупим младе људе да лудујемо читаву ноћ, да се свира и плеше. А онда сутрадан, као и увек, кренем пешке према свом удружењу, та шетња и удружење ми, поред супруге и фамилије наравно, највише недостају. Знам да ће ми ту требати више него обично, јер ће сви желети да ме питају како сам и желеће да ме поздраве. И онда ћу се такође захвалити неким људима који су ми у овој ситуацији пуно помогли и који ми и даље помажу.“

(Дојче веле)